

Tangon taikaa

Perniössä on mainio tanssipaikka, Hallin lava. Se on juuri sellainen, kun tanssilavan pitää olla. Pienehkö, kahdeksankulmainen, liukastettu puulattia, penkkejä, nauvoja vaatteiden ripustamiseksi, ikkunat avattavissa ja esiintymislava matala ja likellä. Tällaisilla lavoilla suomalaiset oppivat tanssimaan ja tapasivat ensi kertaa siippansa.

Hallin lava on toiminut yli viidenkymmenen vuoden ajan myös kielivallin lieventäjänä. Perniön etelärajan takana kieli keikahtaa ruotsiksi. Tenholalaiset ja tammisaarelaiset ovat kuitenkin käyneet säännöllisesti Hallin lavalla. Vieläkin kuulee tuttua Tenholan murretta. De e myky beder här i Bjärno.

Jo eläköitynyt työkaverini kertoi hauskan tarinan Hallilta. Olen sen ennenkin maininnut, mutta tulkoon taas. Tammisaaren pojat tulivat Hallille, koska tytöt täällä olivat niin paljon mehevempiä. Pullo oli tietysti povessa. Sitä ei voinut viedä sisään. Niinpä pojat päättivät piilottaa sen halkopinon väliin.

Perniön pojat seurasivat. Pino oli vähän harvanlainen. Samaan aikaan kun etelän kundi työnsi pullon puiden väliin, pohjoisen poika onki sen pinon toiselta puolelta hoteisiinsa ja katosi härmärään metsään. Ekenäsgubbeja ei oltu kuulemma koskaan niin pahasti nolattu.

Seitsenkymppinen ja jo puoli vuosisataa laulanut Grönin Emppu jenkeistä piipahti Hallilla. Parkkipaikat täyttyivät nopeasti. Autoja joutui jättämään pellolle kantatien toiselle puolelle. Ei näköjään osattu viiskytluvulla arvata tarvetta. Portin sisäpuolelle aivan lavan kulmalle oli parkkeerattu muhkea Mersun SUV. Rekisterissä seisojien jenkkiäiseen tapaan osavaltion iskulause ”Golf Capital of the World”. Floridasta, tua noi.

Väkeä oli tosiaan niin paljon, ettei meikäläisen taidoilla tanssimisesta tahtonut tulla mitään. Isommat ja painavammat sen sijaan aurasivat uransa. Joukossa puikkelehti loistavia tanssipareja, jotka liukuivat ja kaartelivat toisia tönimättä vaivattomasti eteenpäin. Taisi olla Hallin mittainen harjoittelurupeama takana.

Eikka otti paikkansa. Rento asu USA-vöineen sopi tyyliin ja lämpimään iltaan. Vaikka en oikein tykkääkään hänen kuokkivasta, liukuvasta ja rytmiiä laahaavasta tyylistään, ei voinut valittaa. Laulamisesta huokuu oikea osaaminen ja kappaleiden sanoman aito välittäminen. Kekke piti muutenkin jöötä ja tokaisi pari kertaa yhtyeensä pojille, että hei ote-
taanpas nyt vähän nopeammin.

Koska itsekin olen tylsällä kirveellä veistetytyn näköinen, minua Eino Grönissä miellyttää kummasti hänen karski, jopa rujo ulkonäkönsä. Jos osaa asiansa ja uskoo siihen, ei itseään tarvitse sliipata. Tällainen toimii loistavasti meillä mutta ei niinkään ulkomailla.

Porukkaa bongaillessa ei voi muuta kuin vahvistaa, että suomalaiset lavatanssit kokoavat aika kattavan kirjon yhteiskunnastamme. Ehkä ikäpuu oli vähän latvasta tuuheako. Nuorukaiset seisoskelivät omissa porukoissaan, eivätkä tuntuneet olevan oikein kotonaan. Mitenkähän sen tanssitaidon laita on?

Uskomattoman hienolta tuntui, että joukossa vilahti myös kehitysvammaisia nuoria hienoine hoitajineen. Heidän silmistään loisti vilpitiön riemu.

Hallin lavan ylläpitäminen on kertakaikkinen kulttuuriteko! Toivottavasti sisulaisilla sisua piisaa!

pajen